

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ САНАЦІЄЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Степанюк М.М.,

*студентка кафедри теоретичної та прикладної економіки,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: StepaniukMM@krok.edu.ua*

Пекна Г.Б.,

*к.е.н., доцент, доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: halynapb@krok.edu.ua,*

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4902-6052>

В сучасних умовах фінансово-економічної, політичної та соціальної нестабільності зовнішнього середовища, пандемії функціонування вітчизняних підприємств спостерігається кількісне зростання кризових ситуацій, з якими вимушені стикатися суб'єкти господарювання. Це знаходить своє відображення в скороченні обсягів реалізації продукції, затримці платежів за дебіторською та кредиторською заборгованістю або й узагалі в їх відсутності. Як результат, збільшується кількість збиткових, неплатоспроможних підприємств [1]. Тому фінансове оздоровлення суб'єктів господарювання набуває надзвичайну актуальність, особливо в наш час в 2020 році.

Хоч банкрутство забезпечує природний відбір і на ринку залишаються тільки конкурентоспроможні підприємства, але слід враховувати його руйнівну силу для власників підприємств, працівників і економіки загалом.

Можемо розглянути економічну ситуацію в Таблиці 1, за січень – червень 2020р. фінансовий результат до оподаткування великих та середніх підприємств становив 29,2 млрд. грн прибутку (за січень–червень 2019р. – 218,1 млрд.грн прибутку). Прибуток становив 262,4 млрд. грн, або 89,9% порівняно із січнем – червнем 2019р., збитків допущено на суму 233,2 млрд. грн (або 316,4%). Частка збиткових підприємств за січень–червень 2020р. становила 36,6% (за січень – червень 2019р. – 24,9%) [2].

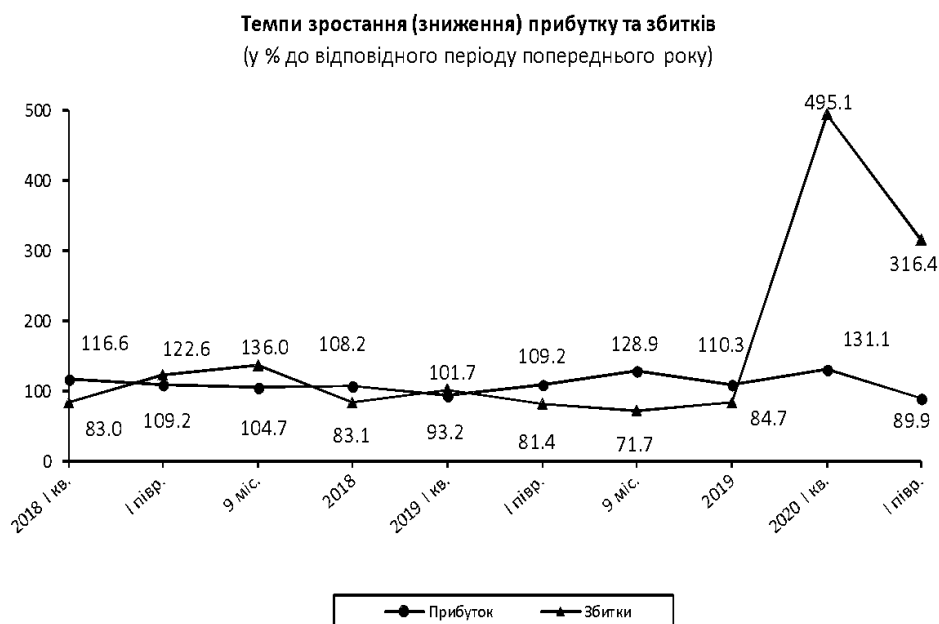
Основні симптоми фінансової кризи та їх класифікація:

1. Загальні симптоми (наявність збитків (зменшення прибутків) та рентабельності в динаміці, скорочення попиту на готову продукцію (товари) підприємства, зростання собівартості продукції, істотні коливання цін на ринку, тенденція до зростання «точки беззбитковості», наявність штрафних санкцій за контрактами, банкрутство контрагентів (споживачів, постачальників).

2. Специфічні симптоми (зростання заборгованості підприємства, зменшення обігових коштів, істотні зміни в структурі балансу, зниження рівня платоспроможності, скорочення частки готівкових коштів у обігових засобах, різке падіння ліквідності, зниження частки покриття витрат).

При наявності даних показників необхідно провести фінансову санацію підприємства. Головна мета санації мобілізувати фінансові ресурси, для поліпшення платоспроможності, ліквідності, конкурентоспроможності та відновлення фінансової стабільності підприємства.

Темпи зростання (зниження) прибутку та збитків

В такому випадку слід постійно контролювати економічні показники, розробляти спеціальну політику антикризового управління.

При загрозі банкрутства необхідно провести на підприємстві наступні заходи:

1. постійний фінансовий моніторинг стану підприємства, для виявлення кризової ситуації;
2. ідентифікація параметрів фінансової кризи у разі діагностування та її настання;
3. вибір механізмів фінансової стабілізації підприємства, адекватних масштабам його кризового фінансового стану;
4. розроблення і реалізація комплексної програми виведення підприємства із фінансової кризи;
5. контроль за реалізацією програми виведення підприємства із фінансової кризи;
6. розроблення і реалізація заходів щодо усунення підприємством негативних наслідків фінансової кризи [3].

При запровадженні антикризового фінансового управління на підприємстві сприяє запобіганню виникненню кризової ситуації. Нажаль в 2020 році багато підприємств не були готові і не могли передбачити зовнішніх факторів впливу на їх діяльність, що значно знизило їх прибутки та, або призвели до неплатоспроможності.

Відповідно до Кодексу України з процедур банкрутства заходами щодо відновлення платоспроможності боржника, які містить план санації, можуть бути: реструктуризація підприємства; перепрофілювання виробництва; закриття нерентабельних виробництв; відстрочення, розстрочення або прощення боргу чи його частини; виконання зобов'язання боржника третіми особами; продаж

частини майна боржника; реструктуризація активів боржника відповідно до вимог цього Кодексу; виконання зобов'язань боржника власником боржника та його відповідальність за невиконання взятих на себе зобов'язань; відчуження майна та погашення вимог кредиторів шляхом заміщення активів; звільнення працівників боржника, які не можуть бути задіяні в процесі виконання плану санації; одержання кредиту для виплати вихідної допомоги працівникам боржника, які звільняються згідно з планом санації, що відшкодовується відповідно до вимог цього Кодексу позачергово за рахунок продажу майна боржника; одержання позик та кредитів; інші заходи з відновлення платоспроможності боржника [4].

Можна зазначити, що санація дає можливість відтворити та покращити своє фінансове становища, а також являється простішим способом відновлення підприємства, але нажаль дуже мала кількість підприємств звертається до цього способу через необізнаність, нестачу коштів, недосконале правове регулювання. Можна зробити висновок, що пандемія про стимулює підприємства більшу увагу приділяти обізнаності та почне використовувати санаційні заходи для відновлення своїх підприємств.

Список використаних джерел:

1. С.Г. Дзюба, Я.С. Соболева, "Практика проведення санації неплатоспроможних підприємств". 2012.
2. Державна служба статистики України. Експрес випуск. 25.08.2020, URL www.ukrstat.gov.ua
3. В. Г. Боронос, І. Й. Плікус "Управління фінансовою санацією підприємств", 2014р.
4. Кодекс України з процедур банкрутства 2019 року № 2597, ст.51-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19.#n837>